

Poznato je da se pčelinje klube zimi (na temperaturama ispod 0 stepeni) kreće za hranom na više i da pčele ne mogu da prelaze iz ulice u ulicu. Ta okolnost obavezuje pčelara da pomogne pčelama da u toku avgusta naprave kvalitetnu mednu kapu na svim ramovima u plodištu, tj. da u košnici bude toliko meda, da ma kako da se klube postavi, uvek ima tesni kontakt sa hranom. A to je onaj slučaj kad u pčelinjem društvu, po svakoj ulici pčela, postoji po oko 2,5 kg meda.

U toku zimovanja pčela, sve do februara, pčele ne treba uznemiravati. Ima dosta pčelara koji to, ipak, čine, pa već u januaru podstiču pčele i maticu na intenzivniji rad, dodajući pčelama pogaču. A pčele, čim spolja osete hranu, postaju aktivnije, preradjuju tu hranu, temperatura u gnezdu se povećava i stižu se i uslovi da i matica postane aktivnija.

Medjutim, to rano leglo može znatno da uspori razvoj društva, jer se pčele angažuju (iscrpljuju) na negovanju tog legla, a docnije, kad nastanu pravi uslovi za razvoj društva i kad matica polaže sve više jaja, pčele iscrpljene negovanjem ranijeg legla ne uspevaju da kvalitetno neguju ono leglo do koga nam je najviše stalo, iz kojeg treba da se izlegu pčele koje će sakupljati nektar u glavnoj paši.

Naravno, ako je pčelinje društvo zazimljeno sa nedovoljno meda, sa slabom mednom kapom, onda i nema drugog izlaza nego da se pčelama doda pogača, čim se pčele pojave na satonoši (čim probiju mednu kapu), pa makar to bilo u sred zime i na niskim temperaturama.

Pčelarska praksa je kod nas prihvatila da se oplemenjena pogača daje pčelinjim društvima krajem februara, a šećerni sirup tek kad noćna temperatura bude viša od 10 stepeni Celzijusa, a to je krajem marta, kad cveta džanarika. {jcomments on}